

HET TESTAMENT

Toneelspel in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET TESTAMENT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Victorien van Dalen - circa 58 jaar, beeldhouwster, ongehuwd

Freek van Dalen - circa 52 jaar, eigenaar van een aannemersbedrijf

Willemien van Dalen - circa 48 jaar, echtgenote van Freek

Anita Zonedal - circa 48 jaar, bejaardenverzorgster, zus van Freek

Arjen Zonedal - circa 48 jaar, huisman en schrijver, echtgenoot van Anita

Jorg van Dalen - circa 42 jaar, eigenaar van een schapenfarm in Australië, broer van Freek

Hetty Jansen - circa 41 jaar, huishoudster, van vader van Dalen

Pim Koldewey - circa 39 jaar, ambtenaar bij de gemeente, vriend van Hetty

Klara van Duinen - circa 45 jaar, notaris

DECOR:

Het decor is een gewone woonkamer. Wel moeten er twee deuren en een raam zijn op het toneel. Het liefst aan de achterzijde en links of rechts een deur en aan de andere zijde van het toneel het raam.

Alle bedrijven spelen zich af in de voormalige woning van Willem van Dalen. De heer van Dalen is net overleden.

EERSTE BEDRIJF

1^e Tafereel

Omdat iedereen naar de begrafenis van vader van Dalen gaat is iedereen daarop gekleed. Het 1^e tafereel speelt op een vrijdagmorgen. Willemien zit aan tafel en Freek staat bij het raam.

Willemien: Dus je vader is 85 jaar geworden?

Freek: *(Nadenkend)* Ja.., 85 jaar.

Willemien: Wat sta je daar in gedachten verzonken?

Freek: Ik zat er net aan te denken...., dat de dood van vader..., de redding van mijn bedrijf zal betekenen.

Willemien: He Freek, denk toch niet altijd zo cru. Het is toch verschrikkelijk dat je vader is overleden. Hij was nooit ziek en had best nog een aantal jaren goed van het leven kunnen genieten.

Freek: Ja.., dat weet ik ook wel. Je wenst niemand zijn dood..., maar hij is 85 jaar oud geworden.., en heeft in het algemeen een mooi leven achter de rug. En..., hij is gestorven zoals hij dat graag wilde..., in zijn slaap.

Willemien: Ik ben blij dat hij in zijn slaap is overleden. Hij was er altijd bang voor om op dezelfde wijze te overlijden als je moeder. Dat ziekbed van je moeder is hem altijd voor ogen gebleven en is hem niet in de koude kleren gaan zitten.

Freek: Ja.., dat hoef je mij niet te vertellen, dat weet ik ook wel.

Willemien: Het is bijna 25 jaar geleden dat je moeder is overleden. Ik weet nog wel dat we toen net verkering hadden gekregen, toen je ouders met het nieuws kwamen. Dat was voor het eerst dat ik me rot schrok. Borstkanker..., voor het eerst in mijn leven hoorde ik überhaupt van het bestaan er van. Als het haar nu, in deze tijd was overkomen, had ze een redelijke kans gehad om het te overleven.., maar in die tijd was de medische wetenschap nog niet zo ver. Tegenwoordig is de overlevingskans bij bepaalde soorten borstkanker 80%.

Freek: Wil je er alsjeblieft over ophouden. Ik weet nog precies hoe mijn moeder is overleden. Moeder was ziek en ik moest vader helpen op de boerderij. *(Nadrukkelijk)* Naast het werk dat ik moest doen voor mijn eigen aannemersbedrijf, waar ik toen net mee was begonnen. *(Gaat aan tafel zitten)* Weken van 80 uur heb ik toen gedraaid. En alles wat ik op de boerderij deed, daar had vader op de een of andere manier wel kritiek op. Dit was zo niet goed en dat was zus niet goed. Nee.., je hoeft me echt niet te herinneren aan die tijd..., die staat nog vers in mijn geheugen gegrift.

Willemien: Je moet er wel rekening mee houden dat je vader in die tijd veel verdriet had. Hij hield zielsveel van je moeder...., en dat hij je moeder zo langzamerhand zag wegwijnen kon hij waarschijnlijk moeilijk verwerken.

Freek: (*Fel*) Dacht je dat het voor mij en de mijn broer en zusters makkelijk was geweest om moeder zo te zien lijden....? Dáár had vader ook wel eens aan mogen denken. Maar nee, altijd alleen maar kritiek..., nooit eens een schouderklopje.

Willemien: Ik heb nooit geweten dat je dat zo dwars heeft gezeten. Als ik het eigenlijk na ga, hebben we ook nooit echt over je broer Jorg gesproken.

Freek: (*Schouderophalend*) Het komt op een dag zoals deze allemaal weer naar boven en ik heb er ook niet echt zin in om over Jorg te praten.

Willemien: Heb je er spijt van dat jij je vader toen op de boerderij hebt geholpen? Je had ook kunnen zeggen dat je geen tijd had omdat je voor je eigen bedrijf moest zorgen.

Freek: Ja..., dat had gekund. Maar op de een of andere manier voel je toch dat je verplicht bent om je vader te helpen. En het is maar goed ook dat ik hem geholpen heb want Victorien woonde in die tijd in Rotterdam, Anita was niet geschikt voor het werk op de boerderij en (*Schamper*) mijn kleine lieve broertje Jorg hoefde nooit te helpen.

Willemien: Waarom niet?

Freek: Huh..., die was volgens vader te jong en nog te zwak om op de boerderij te helpen. (*Fel*) Hij was nota bene al 15 jaar toen moeder ziek werd. Hij had best allerlei klusjes kunnen doen, maar neeeee, Jorg kon dat werk niet doen, Jorg moest leren, Jorg had een belangrijke toekomst voor zich liggen.

Willemien: (*Vragend*) Mag jij je jongere broer eigenlijk wel?

Freek: (*Kijkt haar direct aan*) Nee..., ik kan niet zeggen dat ik hem echt mag. Hij kan dan wel een broer van mij zijn maar hij heeft altijd de kantjes er van afgelopen. En het ergste was dat als ik er wat van zei, dat vader altijd de kant van hem koos. (*Zucht*) Ja..., Jorg was de lieveling van mijn vader. Voor Jorg was niets te veel.

Willemien: Ja., dat kan soms steken.

Freek: (*Fel*) Ja zeker, kan dat steken. Als ik me toen niet kapot gewerkt had was de boerderij naar de kloten gegaan. Maar meneer heeft nooit een poot uitgestoken om me te helpen. Ook niet toen moeder was overleden. (*Minachtend*) Nee., hij ging liever de wijde wereld in, om er flierefluitend wat van te zien. En wat deed vader...? Die gaf hem ook nog een smak geld mee...., geld waar ik elke dag op de boerderij voor moest werken..., maar waar ik nóóit wat van heb gezien. Jorg,

en ook vader, hebben nooit begrepen dat als ik mij niet kapot gewerkt had het bedrijf naar de kloten was gegaan en Jorg nooit de wijde wereld had kunnen intrekken.

Willemien: Denk je dat Jorg naar de begrafenis komt?

Freek: Ik weet het niet..., in feite kan het me ook geen bal schelen. Meneer heeft in de afgelopen 20 jaar niet veel van zich laten horen. Ja, met Kerst en Nieuwjaar krijgen we een kaart met de beste wensen..., maar een keertje een telefoontje of iets dergelijks..., nee hoor. Daar is meneer blijkbaar te goed voor.

Willemien: Maar Victorien en Anita dan? Hebben die ook geen contact met Jorg?

Freek: Ik geloof dat ze via de email weleens contact hebben..., precies weet ik dat niet. Maar veel contact is er met hun ook niet geweest. Zij keken naar Jorg altijd als hun kleine broertje, en dat vond hij niet echt leuk. Ik probeerde me er ook zo min mogelijk met te bemoeien. Ik weet alleen dat hij via de computer altijd intensief contact onderhield met vader. Minimaal 2 keer in de week stuurden ze elkaar een berichtje en op het laatst belden ze elkaar via Skype.

Willemien: Skype? Wat is dat?

Freek: Dat is een computerprogramma waarmee je elkaar kunt bellen en tegelijkertijd via de webcam ook kunt zien.

Willemien: Zit hij nog steeds in Australië?

Freek: Ik geloof het wel..., hij doet iets met schapen op zo.

Willemien: (*Voorzichtig*) Zou je..., niet met hem in contact willen komen..., om dit soort dingen eens uit te praten...? Ik denk dat het in ieder geval jou goed zou doen om je hart eens te kunnen luchten en hem te vertellen wat jou dwars zit.

Freek: (*Onverschillig*) Maakt mij niet uit..., maar ik ga in ieder geval geen contact zoeken..., dat laat hij dan maar doen.

ANITA en VICTORIEN

Anita: Zo..., daar waren we weer.

Willemien: En? De hele boerderij, of wat er nog van over is, goed bekeken?

Victorien: Ja..., dat is lang geleden dat ik de hele boerderij heb gezien. Of in ieder geval wat er nog van over is. De meeste keren dat ik hier kwam was het al avond..., en dan heeft het niet zo veel zin om buiten te gaan rondkijken.

Freek: (*Nors*) Dan had je misschien wat vaker overdag moeten komen.

Victorien: Ooh..., hebben we gewoon slechte zin of zijn we alleen met het verkeerde been uit bed gestapt?

Willemien: (Snel) We hebben net over Jorg zitten praten.

Victorien: Ah..., is het dat wat meneer... (*Anita beduid Victorien dat ze*

haar mond moet houden)

Freek: Ik ga even naar buiten een sigaret roken. (*Staat op en gaat af*)

Anita: (*Tegen Victorien*) Wil je vandaag alsjeblieft tegenover Freek niet beginnen over Jorg. Je weet hoe gevoelig dat ligt en ik wil niet dat op de begrafenis van vader er geruzied wordt.

Victorien: Oké..., ik zal wel oppassen met wat ik zeg.

Willemien: Komt Jorg nog op de begrafenis?

Victorien: Hij heeft geschreven dat hij donderdag naar Nederland zou komen..., maar ik heb nog niets van hem gezien of gehoord.

Willemien: Maar, donderdag, dat was gisteren? Heeft hij jullie dus niet gebeld..., dat hij later zou komen of zoiets.

Willemien: Nee..., ik heb, na dat e-mailtje, niets meer van hem gehoord.

Anita: Luister..., Jorg komt naar Nederland voor de begrafenis van vader, dat weet ik zeker. Hij had een veels te goeie band met vader om niet op de begrafenis te komen. Misschien had zijn vliegtuig vertraging of zo.

Victorien: Dan had hij op zijn minst ons even kunnen bellen.

Anita: Ja..., dat ben ik met je eens..., maar laten we nu maar gewoon even afwachten. Hij zal best wel een goede reden hebben waarom hij er nog niet is of waarom hij ons niet gebeld heeft.

Victorien: Ik mag het hopen..., anders zal Freek helemaal niet te genieten zijn.

Willemien: Freek en Jorg liggen elkaar niet echt hé?

Anita: (*Zucht*) Nee..., dat was altijd al vuur en water.

Willemien: Ik heb altijd gemerkt dat, als ik over Jorg begon, Freek kwaad werd en meteen het gesprek afkapte. Ja..., na verloop van tijd begin je er maar niet meer over omdat je weet hoe hij zal reageren.

Victorien: Ik moet eerlijk bekennen dat het niet alleen aan Freek ligt. Ik weet dat Freek een eigenwijze hufter kan zijn, maar Jorg draagt ook een deel van de schuld. Hij had vroeger Freek best kunnen helpen op de boerderij, maar hij had daar geen zin in en vader zei er niets van. En ja, dat was niet echt slim..., van zowel Jorg als vader.

Anita: Bedenk wel dat Jorg toen een jaar of 16 was, en waar denk je aan als zestien jarige, niet aan werken. Op die leeftijd wil je alleen maar uitgaan en lol maken.

Victorien: Dat weet ik ook wel..., maar vader had daar toen best iets van mogen zeggen tegen Jorg. Want ik moet Freek gelijk geven als hij zegt dat Jorg oud genoeg was en hem had kunnen helpen. In feite is het Freek geweest die het meeste werk op de boerderij heeft gedaan. Als hij niet zo hard gewerkt had was de boerderij allang verkocht. Je weet net zo goed als ik dat vader niet echt voor het boerenleven in de wieg was gelegd. Toen hij er achter kwam dat je

met het handelen in aandelen goed geld kon verdienen, heeft hij meteen de boerderij aan de kant gedaan en de grond verpacht of verkocht.

Anita: (*Knikt*) Gelukkig heeft hij in de goeie tijd veel in aandelen gehandeld anders, ben ik bang, was ook dat niet goed gegaan. In de afgelopen jaren zijn de aandelen veel minder waard geworden. Zijn laatste grote klapper die hij maakte waren die aandelen in World On Line. Na die tijd heeft hij ook niet veel meer gehandeld.

Victorien: Was ook niet meer nodig.., hij had aardig wat verdiend en was op een leeftijd gekomen waarop geld verdienen niet echt belangrijk meer is.

Willemien: Heeft hij veel geld verdiend met die aandelenhandel?

Anita: Niemand van ons weet dat precies. Ik denk dat we dat allemaal wel eens aan hem hebben gevraagd, maar voor zover ik weet heeft niemand op die vraag ooit een echt antwoord gekregen.

Willemien: Dat is dus nog een verrassing.

Victorien: Rustig maar Willemien..., vader heeft genoeg achtergelaten voor ons allemaal. Ik denk dat het meer is dan we kunnen vermoeden.

Willemien: (*Geschrokken en verontschuldigend*) Maar zo bedoelde ik dat niet.., echt niet. Dat moeten jullie geloven.

Anita: Rustig maar Willemien, we weten wel dat je het niet zo bedoeld had. Maar we weten ook dat jullie bedrijf er niet echt florissant voor staat en dat elke financiële injectie welkom is.

Willemien: (*Beetje verontwaardigd*) Vindt je dat gek? Freek heeft de laatste 25 jaar keihard gewerkt om het bedrijf uit te breiden en door 2 tegenslagen is het bijna weer te gronde gericht. En voor die jaren dat hij hier op de boerderij heeft gewerkt heeft hij nooit een cent ontvangen. Daarom hebben we alles wat we bezitten, moeten gebruiken om bij de bank nog een lening te kunnen krijgen. Hoewel de reden niet leuk is, zal ik wel eerlijk zeggen dat de erfenis met een beetje geluk ons bedrijf, en ook ons persoonlijk, van de ondergang kan redden.

PIM

Pim: Goedemorgen allemaal. (*Iedereen groet hem*)

Anita: (*Vragend*) U bent?

Pim: Ik zal mij even voorstellen: ik ben Pim Koldewij, de vriend van Hetty. (*Geeft iedereen een hand*)

Victorien: Ah, dus u bent de vriend van Hetty. Vader had het voor zijn overlijden regelmatig over u. Maar op de een of andere manier ben ik u hier nog nooit tegen gekomen.

Pim: Hetty en ik kennen elkaar nu ongeveer een jaar en zoveel ben ik

nu ook weer niet hier geweest in die tijd.

ARJEN

Arjen: (*Kijkt naar Pim*) Goedemorgen.

Anita: Dat is de vriend van Hetty.

Arjen: Ah.., dus u bent die vriend waar ik van schoonvader zoveel over heb gehoord? (*Geeft Pim een hand*) Aangenaam kennis te maken, Arjen Zonnedal. Ik ben de echtgenoot van Anita.

Pim: Leuk om met u kennis te maken, alleen is de aanleiding daarvoor minder plezierig. (*Tegen de dames in het algemeen*) Weet een van u misschien waar ik Hetty kan vinden?

Victorien: Die is in de keuken nog aan het opruimen of zoiets.

Pim: Dan ga ik even naar haar toe. (*Af*)

Arjen: Lijkt me geen verkeerde vent.

Anita: Dat ben ik met je eens. (*Nadenkend*) Ik denk dat hij goed bij Hetty zal passen.

Victorien: Dat weet ik wel zeker, vader was nogal gesteld op hem. Tenminste zo kwam het op mij over als ik hem over Pim hoorde praten. En wat je ook van vader vond, hij had wel mensenkennis. Als hij van mening was dat iemand niet te vertrouwen was dan kon je er ook gevoeglijk van uit gaan dat dat zo was.

Anita: Op zich is dat geen wonder, vader was altijd ook bijzonder gesteld op Hetty. In zijn ogen kon Hetty ook niets fout doen. Dus is het eigenlijk vanzelfsprekend dat hij deze keuze van Hetty ook goedkeurde.

Willemien: (*Nadenkend*) Hoeveel jaar is Hetty nu eigenlijk al in dienst bij jullie vader. Volgens mij moet dat ook bijna 25 jaar zijn.

Victorien: Ja, dat klopt al bijna 25 jaar. Kort nadat moeder was overleden heeft vader haar aangenomen om voor hem de huishouding te verzorgen. En in de jaren die daarop volgden werd vader eigenlijk steeds meer afhankelijk van haar en werd Hetty daardoor onmisbaar.

Anita: Wat wil je, jij zat in Rotterdam, ik ging naar Heerenveen en Jorg ging naar Australië. Kees was de enige die bij hem in de buurt is blijven wonen maar die had ook zijn eigen bedrijf om voor te zorgen, dus die was ook niet altijd in de gelegenheid om op bezoek te komen. Geen wonder dat vader afhankelijk werd van Hetty en steeds meer zaken met haar besprak en uiteindelijk aan haar overliet.

Victorien: Begrijp me goed..., ik heb niets tegen Hetty en ook nooit gehad. In tegendeel, ik ben van mening dat ze altijd heel netjes voor vader heeft gezorgd. Ik hoop zelfs voor haar dat vader haar in zijn testament heeft bedacht, ik ben tenminste van mening dat ze dat wel verdiend heeft. Maar, ik bedoelde alleen maar te zeggen dat ze meer

invloed heeft gehad op pa dan wij met ons allen te samen. Zeg Arjen, heb jij buiten Freek ook gezien?

Arjen: Ja, hij stond buiten een sigaret te roken en was met iemand aan het telefoneren. Ik denk dat het iets met zijn bedrijf had te maken.

Willemien: (*Vragend*) Hoezo?

Arjen: Het was nog wel een... stevig gesprek. Niet dat ik hem heb staan afluisteren..., maar hij sprak zo luid dat ik het wel moest horen.

Willemien: Ik ga even naar hem toe. (*Staat op*)

Victorien: Wil je tegen Freek zeggen dat hij het gesprek niet te lang moet maken, we kunnen beter dadelijk vertrekken zodat we op tijd bij het uitvaartcentrum zijn.

Willemien: Ik zal het hem zeggen. (*Af*)

Victorien: (*Sarcastisch*) Ach ja..., Willemien.

Anita: Wat bedoel je....?

Victorien: Ach, Freek is onze broer..., en hoewel ik best wel goed met hem kan opschieten..., weet ik ook dat het soms een eigenwijze hufter kan zijn. Ik vindt het een prestatie dat Willemien het met hem al zoveel jaar heeft weten uit te houden. Lijkt mij geen gemakkelijke opgave.

Anita: (*Spottend*) En hoe wil jij dat weten..? Je bent zelf nooit getrouwd geweest., en elke keer dat jij een nieuw vriendje aan ons kwam voorstellen., wisten wij al van te voren dat het toch niet langer dan een maand of drie zou duren.

Victorien: Ik zeg ook niet dat ik beter ben dan Freek. In tegendeel, ik denk dat we qua karakter veel op elkaar lijken. Daardoor kan ik mij redelijk goed voorstellen hoe het voor Willemien is om met Freek getrouwd te zijn. Een aantal vriendjes van toen heeft mij me wel terdege op een ondubbelzinnige wijze laten weten dat ik eigenwijs en bazig was. (*Ironisch*) Of ik dat zelf niet zou weten.

Arjen: Dames., zullen we even ergens anders over praten.

Anita: Je hebt gelijk Arjen. (*Verontschuldigend*) Sorry Victorien, ik had dat niet zo mogen zeggen.

Victorien: Ach lieve zusje van mij, maak je maar geen zorgen. Er was niets bij wat ik noch niet wist.

Arjen: Zeg., zou Jorg niet komen?

Victorien: Hij heeft mij gemaild dat hij gisteravond zou komen maar dat is het laatste wat ik er van weet.

Anita: Toch vreemd dat hij er nog niet is of dat hij nog niets van zich heeft laten horen.

Arjen: Misschien heeft hij vertraging gehad en gaat hij regelrecht van het vliegveld naar het uitvaartcentrum. Maar dan zou hij toch wel wat van zich hebben laten horen?

Victorien: Ik weet het ook niet, maar ik hoop dat je gelijk hebt en dat ie regelrecht van het vliegveld naar de begrafenis gaat..., want anders zal Freek nog wel het een en ander te vertellen hebben over zijn kleine broertje.

Arjen: Net of Freek het zoveel kan schelen of Jorg wel of niet komt. De laatste dagen kreeg ik wel eens het gevoel dat hij liever had dat Jorg niet kwam, dan wel.

Victorien: (*Zelfverzekerd*) Toneelspel..., allemaal toneelspel.

Anita: Denk je dat?

Victorien: Moet je eens goed luisteren zus. Ik mag dan qua karakter op Freek lijken maar dat betekent dat hij ook trekjes van mij heeft. Ik ben kunstenaar geworden omdat ik creatief wilde zijn, het zelfde geldt ook voor Freek. Ook hij heeft een bepaalde creatieve drang. Daarom is hij ook aannemer geworden hij wilde dingen bouwen, creëren. Maar die creatieve inslag maakt dat hij ook gevoel heeft voor toneelspelen. Hij doet wel of hij niets van Jorg moet hebben maar diep in zijn hart weet hij zelf ook wel dat dat niet zo is. Alleen zijn die broers van ons op de een of andere manier zo eigenwijs dat ze dat zelf niet zien of niet willen inzien. Mocht Jorg vandaag niet bij de begrafenis aanwezig zijn dan zal Freek hem dat nooit vergeven en zullen ze nog meer tegenover elkaar komen te staan.

Anita: Ik hoop dat je gelijk hebt..., maar ik weet het nog niet zo zeker. Zo nu en dan kan Freek zo hard zijn in zijn oordeel over Jorg, dat ik er wel eens kippenveld van krijg.

Victorien: Hij maakt zich gewoon zorgen over zijn jongere broer. Je weet net zo goed als ik dat ze in feite nooit geen contact met elkaar hebben, en nu het ook nog eens slecht gaat met zijn bedrijf is Freek helemaal niet meer te genieten.

Anita: Ja., dat weet ik ook wel. Maar dat het slecht gaat met zijn bedrijf daar kan Jorg niets aan doen.

Victorien: Nee, dat bedoel ik ook niet. Freek maakt zich inderdaad zorgen over zijn bedrijf..., en terecht denk ik, maar ik heb het vermoeden dat hij zich ook wel eens zorgen maakt over zijn kleine broertje, maar te eigenwijs is omdat ons te laten merken laat staan dat hij het met ons zou bespreken. Maar toch....

Anita: (*Invallend*) Hoe kom je aan die wijsheid, dat Freek zich zorgen maakt om Jorg?

Victorien: Omdat Freek zo in elkaar steekt., hard van buiten..., zacht van binnen.

HETTY

Hetty: Zo, wil er nog iemand koffie voor we vertrekken? Ik heb net vers gezet.

Victorien: Ik denk dat we beter kunnen vertrekken, tenminste als we op tijd bij de begrafenis willen zijn.

Hetty: We hebben nog ruim een half uur voordat we bij het uitvaartcentrum worden verwacht en als we binnendoor gaan zijn we er in 10 minuten.

Victorien: Nou.., dat wist ik niet. In dat geval.., tenminste als de anderen het daar mee eens zijn.., zou ik zeggen doe maar in die koffie.

Arjen: Ja, laten we nog maar even koffiedrinken en dan vertrekken.

Hetty: Ik zal de koffie even halen. (**Af**)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto